

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Cap. 17. Quam inusitatos illi favores Deus præstiterit compensando ipsi id,
quod patiebatur, & peculiaribus visionibus cœlestis gloriæ, quæ illam
manebat, & quantopere sibi in ea complacuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

C A P U T X V I I .

Quām inusitatos illi favores D E U S præstiterit,
compensando ipsi id, quod patiebatur, peculiaribus visionibus
cœlestis gloriae, quæ illam manebat, & quantopere sibi in ea com-
placuerit.

IN tertio libro collegimus plurimas reve-
lationes, concerentes beatitudinem sancto-
rum, ac modum ad eam pervenienti, per
vias crucis & afflictio-
num. Et quamvis ipsi plereb[us] à D E O fuer-
int facte hoc tempore, ut illam animaret
ad patiendum, sunt tamen ibi relate, ad
declarandum illud mysterium nostrae fidei.
Nunc addemus alias de cœlesti gloria, quam
jam habebat vicinorem, ne in suo cursu
desiceret.

§. I.

Dum, inquit, aliquando manè age-
rem cum D E O, dereumente me mihi
cripuit, sibique ipsi impressit adeò, ut
me viderim in pectori DEI, eà specie, quâ
hic pingitur anima. Postquam me ibi
confexisse, extimui ac dixi: Mi Domine,
& qualia facit Tua Majestas? Domini-
nus mihi respondit: Anima, ne te angas,
neque affligas; si non vis esse mecum, di-
mittam te. Ego autem dixi: Non, mi
Domine, tecum volo esse, & exequi tuam
sanctissimam voluntatem. Mei Domini
Angeli, & illi alij quatuor aspiciebant me,
existenter in Divino pectori, vehementer
stupentes bonitatem, munificentiam, mi-
sericordiam, ac demissionem Domini.
Hoc modo me DELIS secum tulit ad cœ-
lestem Jerosolymam. Cūm essem ibi,
exposuit me Dominus ex se ipso, dixitque
Sanctis Angelis, qui me comitabantur:
Hæc anima, est mea filia plurimum dile-
cta, in qua ego mihi summè complaceo;
juvate illam sollicitè. Isti mysterio inter-

fuerunt Sancti Patriarchæ Sanctus Domi-
nicus, & sanctus Ignatius, obstupefentes
quod me viderent ita constitutam. Hoc
dicto, me Dominus denuò impressit suo
pectoris, tulitq[ue] me ulterius intra cœlestem
Patriam, atque præsentibus plurimis An-
gelis, ac multis Sanctis Beatis, ex quibus
multos agnovi, coram omnibus, & ad ma-
gnam eorum admirationem, ut videren-
ter consternari me videndo, secundò dixit
Latinè: Hæc est mea Filia plurimum di-
lecta, in qua mihi summè complaceo.
Omnes intuebantur, & stupebant, viden-
tes gratiam, quam mihi D E U S præstabat.
Deinde præcepit Dominus Angelis, ut me
circumducerent in cœlesti Aula, sicut
Novitia, quando illi confertur habitus Re-
ligionis, duci solet ad Moniales, ut ipsam
amplectantur. Atque omnes Angeli &
Beati, me stringebant brachijs, & præfe-
rebant singularem admirationem, quod
me ibi viderent. Hoc modo fui ducta
per Sanctam Civitatem D E I, donec per-
venisset ad sanctissimam Virginem Do-
minam nostram: cuius Majestas me su-
fcepit per amanter, & affabiliter, sustulit
me ad sua brachia, ibique mihi præstit
mille gratias. Mansi cum illa satis diu:
act tandem mandavit D E U S meis Domi-
nis, ut me reducerent ad meum angu-
lum.

Alio die (in Decembri Anno 1622.)
agens cum D E O, adverti, quod mihi Di-
vina Majestas veller præstare aliquam gra-
tiam. Non concessit D E U S locum meis
timoribus, ideoque statim vidi descendentes
ex cœlo plurimos Angelos, splendide
vestitos & exornatos, qui musicis instru-
mentis & vocibus concinebant Divinas
laudes.

PPP

lau-

laudes : illos sequebatur Majestas D E I
Trini & Vnius. Hæc omnia vidi eminus,
sicut dum oritur sol, qui cum suis radijs
videtur prodire ex terris longinquis. Pro-
grediébantur paulatim ad meum cubicu-
lum, & DEUS veniebat cum magna ma-
jestate, ac magnificentia, sub pretiosa um-
bella, quæ suā magnitudine videbatur ad-
sequare ipsum Cœlum, & gestabatur ab
Angelis. Cūm pervenissent ad meum
cubiculum, ingressi sunt omnes Angeli, &
post ipsos D E U S. Deditque Divina Ma-
jestas quoddam veluti signum, quasi im-
perando silentium ac attentionem, & pro-
straverunt se omnes humili, adorantes Di-
vinam Majestatem. Jussit illos surgere,
actum peramanter & affabiliter mihi Di-
vina Majestas dixit: Anima mea, es val-
de afflita, & natura tua est prostrata, su-
stinuisti tuos dolores ob mei reverentiam,
veni mecum & quiesces, ducámq; te ad
cœlestem Patriam, ibi commoraberis, ita
tamen ut hic remaneas ad peragenda
omnia necessaria, pro vita humana, quā
vivis, sicut confuevisti. Subitóq; ad me
accedens D E U S, sustulit me ex meo lo-
co, & se univit cum mea anima, atque ego
cum Divino ipsius Esse, & reperi me in illa
Divina caligine, ut non essem mihi præ-
sens, neq; viderim abeuntem DEUM: sed
sentiebam me totam unitam & tranfor-
matam in illud Divinum esse D E I. Hoc
modo, & comitantibus me omnibus San-
ctis Angelis, me duxit DEUS ad cœlestem
Patriam. Postquam eò pervenisset, osten-
dit mihi statim omnem gloriam Beato-
rum, ac mysterium Sanctissimæ Trinitati-
s spiritualissimè, & quasi sub velo : ibi
diu mansi unita cum illo Domino, quie-
scens in Divina Majestate, usque dum ex-
pergefacta ex eo raptu me reperi in meo
angulo, remanente meo spiritu in cœlesti
Patria, sicut alias. D E U S sit benedictus.

§. II.

Dile præsentatæ Beatissimæ Virginis
(anno 1623.) ante diluculum ma-
tutinum vehementer fui afflita, à magnis
æstibus, ut mihi viderer comburi, mēque

ab aliquo valde robusto & lacertoſo con-
ſtrigi : existimo fuſſe diabolum. Inter-
ea implorabam opem sanctissimæ Virgo-
nis Dominæ nostræ. Venerunt aliquen-
tò pōst ad me mei Domini, & amantissi-
mè mihi dixerunt: Soror, significamus
tibi aliiquid nomine Sanctissimæ Virginis
Matris D E I, quæ dicit, tibi jam conſtat,
nos hīc à D E O relinqui pro tuo auxilio &
ſolatio, atque ut te excites & animes ad
tolerandum tuum martyrium, ipſam
enim, licet ſæpe à te non videatur, tibi ad-
eſſe, ſempérq; te juvare, & adjuturam; in
námque expedire, ne illam nunc videas,
ut possis pati. Aliquantò pōst, dum tol-
arem acerbifimos dolores, vidi deſcen-
dētē ex cœlo Seraphinum, totum D
vino igne ardētē, & venientē ad me.
Ego vehementer timui, meo more. Et
poſtquam ingressus fuſſet meum cubi-
culum, mihi dixit: Anima, venio nomine
D E I, qui me ad te mittit, ut te animem
& confortere, adferamq; tibi donum ip-
ſius, quod tibi mittit: atque accedens ad
me, signavit caput meum cruce, & oſcu-
latus est illud, ac deinde mihi dedit pal-
mam, in signum victoriae, quam relata
eram ex meis cruciatibus, atq; ſcepterum,
in signum poſſidendi Regni Cœlorum.
Egi illi gratias, pro favore mihi præſi-
& ipſe mihi valedicens diſceſſit. D E U S
ſit benedictus, Amen.

In Vigilia sanctissimæ Conceptionis
Dominæ nostræ (eodem anno 1623.)
dum eſſem valde afflita, paterēq; ardo-
res, exurentes totum meum corpus, vidi
plurimos Angelos D E I, & sanctissimam
Virginem MARIAM Dominam nostram,
quæ magnā charitate & amore mihi di-
xit: Anima, es afflita, quiesce, sum enī
hic tecum, & quām frequentissimè me
habes, ac habebis adjutricem. Dixit quo-
que ad Angelos: Accipite istam Animam,
& ducite illam ad cœleſtem Jerofolyman,
quia illi volo ostendere palatia mea que-
tis, & gloriam, quam poſſideo. Angeli
ipſi responderunt: Domina nostra, in
ne pro ea veniet divinus Sponſus? illi re-
ſpondit: Jam non; ducite ipſam. Vol-
verunt

verunt me Angeli, & collocaverunt in quādām quāsi sellā, in qua, comitante me sanctissimā Virgine, fui lata ab illis ad cōlūm, & ostenderunt mihi quādām spēcīm Divinorum palatiōrum, in quib⁹ nihil aliud erat, quām gloria D E I, & magis D E U S, atque sp̄lendōres Divinæ gloriæ, quæ est inexplicabilis. Deinde vidi Beatissimam Trinitatem, & peculiariter Personam Sp̄ritus Sancti, qui me exornavit ac ditavit, imponens coronam meo capiti, & sp̄lendidissimos annulos digitis, circumdeditque me elegantissimo cingulō, & hoc modo me eadem Divina Majestas fecum univit, fūque longo tempore fruīta Divino ipsius Esse. Postquam ad me fuisse reversa ex hac unione, p̄ceperit D E U S Angelis, ut me ita vestitam & exornatam, reducerent ad meum angulum, eō quōd ea cimelia nunquam mihi essent auferenda: ideoque illa nunc hīc habeo & video, quamvis non videantur ab alijs.

§. III.

ALiās manē per idem tempus (12. Decembri anno 1623.) agens cum D E O, vidi intra meum cubiculum sp̄lendidissimā nūbē, quæ illud replebat lumine & sp̄lendoribus, atque ipsa efforabat, quāsi aliud conclave, in cuius superiore parte erat Sol, evibrans maximos radios claritatis & sp̄lendoris, quib⁹ irradiabat capita meorum Dominorum Angelorum, qui ordinariē mecum manent, ita ut non attingeret alios multos, qui eō venerant. Mirata sum, videns id mysterium, & timui, more solito. Subito ex eo Divino Sole prodiverunt radij, qui pertingebant ad meam animam, & per illos ei communicabant illius influentiæ ac virtutes, quas mea anima recipiebat, per eosdēmque tendebat ad eundem Solem, ac se cum illo uniebat, & convertebatur in alium similem solem, ad eum modum, quo ignis transmutat in se ferrum, quod occupat. Ibi incepi vehementer timere: sed meus sanctus Angelus Custos mihi dixit eum imperio: Eja, Anima, permitte,

D E U M peragere istud mysterium. Hoc dicto conquevi. Accesserunt ad me mei Domini, elevaverunt me, & vestiverunt, sicut solent, duxerūntq; etiam partem inferiorem meā animā, & me totam ad Solēm, ita ut ego me non adverterem esse in lectō, & subinde mihi viderer in eo esse. Interea cum illo Divino Sole illa tota nūbes, unā cum Angelis decantantibus Divinas laudes, & ipse Sol unā mecum, adeoque omnia simul elevata fuerunt usque ad cœlestē Jerosolymam, ubi sum præsentata Beatissimæ Trinitati; ac Dominus Trinus ac Vnus se univit mecum, & ego cum Divina Majestate, ubi, meo modo, sum fruīta diu illo Divino Esse, ut nescirem, neque intelligerem, essemne in meo angulo, an non. Postquam fuisse fruīta eo Domino, ducta sum à meis Dominis Angelis ad meum angulum, & interrogaui meum sanctum Angelum Custodem: Dicat mihi Sanctus Angelus, quomodo hoc fuit factum, ut mihi viderer esse abducta, nec me adverterem hīc manere; aliunde autem interdum mihi viderer animadvertere, me esse in meo loco? Sanctus Angelus mihi respondit: Tace, Anima, non intelligis hoc? nōnne scis, D E U M esse ubique, & ubi vult, ostendere, suam gloriam; possēque hic, ubi manes, facere quod vult, atque etiam te totam transferre, quō Divinæ ipsius Majestati libuerit? utrūque potest D E U S facere, quod tu non percipis.

§. IV.

DUrantibus meis magnis cruciatiōbus, quos his diebus patior, p̄ceperit D E U S meis Dominis Angelis (in Aprili anno 1613.) ut me ducerent ad cœlestē Jerosolymam. Ego propter meos ordinarios timores valde reluctabar cō ire, usquedem mihi Dominus dixit: Verē, Anima, multis tecum egi, ut tibi auferrem istos timores, & tu adhuc times, cūm non habeas causam. Respondi: Domine mi, tu scis, quōd desiderem, me in omnibus conformare tuā sanctissimā voluntati, optémq; tibi non displicere, & propterea

time-

PPP 2

timeam. Dominus autem mihi respondit: Jam ego id novi, Anima, atque idcirco permitto, & tibi relinquuo tuos timores, ut sint pars tuæ crucis, & in hoc mihi non disperges; nunc veni mecum. Sancti Angeli me sustulerunt, elevantes me ex lecto, & induerunt ac ornaverunt vestibus atq; cimelij, more solito, quæ mihi elapsis diebus dederat sacratissima Persona Spiritus Sancti, quando peregit in me illâ cœlesté desponsatione, & collocata in quadam quasi sella, me tulerunt ad cœlesté Patriam cum comitatu multorum Angelorum DEI, qui venerant ad me comitandâ, alij armati, alij eleganter ornati, alij cum hastis, alij cum gladijs, sicut quando satellites comitantur Regem; alij me præcedebant, alij sequebantur. Et sanctus Angelus meus Custos mihi dixit: Ecce Anima, cum tali custodia, qualem tibi Dominus submittit, cur times, ac te affligis? Dum ita procederem ad Cœlum, manifestavit mihi DEUS, in inferno esse magnum tumultum, & vidi, quod Princeps diabolorum, videns me ita ascendentem, ringeretur præ dolore ac rabie, imperaretque diabolis, ut citò pergerent, ad impediendum mihi transitum, & ingressum ad cœlum. Illi verò nolebant ipsi obedire, & dicebant: Frustra ibimus, quia est magna potentia illorum, quos dicit, ad sui defensionem. Timebant; ille verò urgebat, ut irent, vocando illos vecordes, canes, & impetendo ipsos mille convitijs; sed actum agebat dixitque ipsi: Ego ei intercludam viam: Hoc non, reposuerunt illi, quia cederet in tuum dedecus: ac tandem quidam se proripuerunt, quasi quatuor, qui me aspiciebant eminus, neq; sunt ausi accedere, videntes ingens robur satellitij, quod me comitabatur. Perveni ad Cœlum, quod totum videbatur pandi, & egressi sunt multi Angeli DEI ad me excipiendam, duxeruntq; me ad conspectum Beatissimæ Trinitatis, & DEUS me jussit ponni in quodam loco, mirè alto & eminente, ac valde augusto, è regione cuiusdam Solis, qui erat ipsemet DEUS, atq; iste feriens me suis Divinis radijs introdu-

xit me in se ipsum, & sic mansi cum Divina Majestate. DEUS fit benedictus, Amen..

§. V.

Dum aliquando his diebus (in Novembri anno 1622.) agerens cum DEO, dixi Divinæ majestati cum magno affectu: Veni mi DEUS, veni mi Domine, præpara me, pro te, tuis Divinis donis & auxilijs, intelligens per hoc, ut me Deus prepararet ac disponeret ad bene morendum, & potiendum ipsius Majestate. Repetebam hæc verba frequenter, & cum ardentibus affectibus ac desiderijs cordis mei, ut mihi viderer deficere. Interea vidi Majestatem Christi JESU nostri Domini, DEI & Hominis veri, in cœlesti Patria, qui me diu aspexit, & converlus plurimos Angelos, qui aderant præsentes, dixit illis: Videtisne hanc Animam, quæ conficitur in vocando me? Parate vos, eamus ad illam. In momento, cum magna aviditate ac promptitudine se omnes disposuerunt, alij assumpsi lucidissimis armis, ac vestibus elegantiissimis, alij consensis equis mysticis, non quales sunt hic, sed valde spiritualibus, ut viderentur esse equi, sed carentes illâ crassitie equorum terrestrium. Ita omnes abiverunt ex ore, & Dominus veniebat splendide exornatus coronâ regiâ, & insignibus DEI. Hominis, Regis ac Domini totius mundi, atque uni suorum Sanctorum pedum, habebat suppositum in parvam molem contractam mundum rotundum: Situs ipsum illum prementis bene repræsentabat infinitam potentiam, quâ dominatur eodi mundo. Hoc modo venit ad me Dominus. Præcedebant & sequebantur Divinam Majestatem multi Angeli, tam pedetes, quam equites, & latera Domini stipabant aliqui Sancti antiqui Patriarchæ, quos non agnovi. Postquam pervenierent ad portam, omnes Angeli, qui præcedebant, intraverunt ad meum cubiculum & applicuerunt se parietibus. Dominus substituit modicum apud portam, & una ex sanctis Patriarchis dixit voce altâ, quæ

adde

audiui latinè : *Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.* Ingressus est deinde Dominus cum magna gravitate, & autoritate meum cubiculum, & dixit sanctis Angelis, qui erant intus: *Vos expectate hic, quia conclave.* Sponsæ, solus Sponsus debet ingredi. Subito me vidi in quodam cubiculo, instar facelli elegantissimè & pulcherrimè exornati, quod inspectantibus omnibus Angelis est ingressus Dominus. Erat sacellum ita dispositum, ut omnes qui erant foris, viderent, quid intus ageretur. Incepit me Divina Majestas splendè adornare, & vestire suâ manu, replevit me eleganticis & pretiosis cimelijs, imposuit coronam auream meo capiti, cooperuit me, pretioso pallio, & postquam fuisse exornata, dixit mihi Divina Majestas: *Anima & Sponsa mea, vocavisti me, ut venirem*

ad te, & petivisti, ut te præpararem ac dispensarem. Jam es adornata, ac ditata meis thesauris & donis, ac disposita: vale usq; ad diem nuptiarum, quæ erunt æternæ, ac durabunt perpetuo. Dedit mihi divina Majestas ter benedictionem, & abiit, sicut venerat. Quia eram adeò absorpta, & abrepta à Domino, fruebárque his divinis bonis, non aspexi neque cognovi, quinam fuissent illi sancti Patriarchæ. Sanctus Angelus meus Custos venit, sicut solet, & servavit in se ipso illa cimelia. DEUS sit benedictus, propter omnia opera sua. Ego vehementer obstatu magnitudinem bonitatis divinæ, & fui confusa, quod me audire ab ipso vocari Sponsam, quia nunquam Dominum audeo vocare Sponsum, cùm sim indigna ipsius
Ancilla.

C A P U T XVIII.

De varijs DEI & Sanctorum dictis, concernen-
tibus ea, quæ patiebatur, excitantium ipsam ad pa-
tiendum.

§. I.

Ridic Dominicæ *Quasi*
modò anno 1623. fui ve-
hementer afflita à gra-
vibus, & valde continuis
doloribus, ut mihi jam
non viderer posse illos
sustinere, optaremque, ut me DEUS ad
se transferret, & cum his desiderijs dixi:
Veni mi DEUS, veni mi Domine, & abe-
amus. Dominus autem mihi respondit: Ja-
venio, Anima, jam venio. Tú ego: Videris
mi, DEUS, habere pedes plumbeos. Non
habeo, Anima, dixit Dominus, sed alas
aquilæ: si doloris esse capax, dolerem,
quod te videa, pati: verum scias, quod te-
cum agam, sicut agii Mater cum dilectis.

sima Filia, dum illam videt habere malè
affectum caput, & si opus sit eam tondere,
ut bene curetur, ipsa illam tondet, sed la-
chrymantibus oculis, præ commiseratio-
ne; ita ego quodammodo permitto, ut
patiaris, pro tuo majore bono & profectu,
ac majore gloria, non tamen absque do-
lore, & compassione, quoad sum hujus ca-
pax, quod videlicet, si possem tibi condo-
lere, id facerem.

Aliâ vice (in Decembri anno 1614.)
vehementer afflita dolore oculorum, di-
xiad DEUM, non esse, cur habenda sic
cura oculorum corporis: illuminaret mihi
proinde oculos animæ, ad agnoscendas
veritates, quas mihi revelabat. Respon-
ditque mihi Dominus, ita esse, non enim
diu duraturos oculos corporis: oculos
autem